

že v nesreči. Tako se je zgodilo tudi pri nas nekemu mlademu fantu oziroma gospodu ob priliki mlatitve. V pondeljek dne 30. julija, v zgodnjih jutranjih urah je »mašina« mlatil pri g. Zdravcu. Pri mlatitvi je pomagal tudi že prej omenjeni fant. Toda njegova pomoč je bila le kratkotrajna; kajti ko je nesel na podstrešje prvo vrečo, je padel z vrha stopnic v priklet ter se onesvestil. V nezvesti je ležal skoraj trideset ur in le po prizadevanju in pomoči dveh študentov je zopet prišel k polni zavesti. Sreča v nesreči je bila, da si ni ničesar polomil, temveč se je samo hudo potolkel na glavi in levi roki, katere še sedaj ne more dvigati.

Renkovci. Zadnje dni preteklega tedna se je pri nas zgodila občutna nesreča še precej mlademu možu in sicer g. Magdiču. G. Magdič je namreč z drugimi ljudmi kopal kamen. Ko so že dosti skopali, so napravili večjo votlino, ki pa se je kmalu zrušila in bi skoraj zahtevala človeško žrtev, a k sreči smrtne žrtve ni bilo, temveč je kamen pokopal Magdiča in mu polomil rebra. G. Magdič leži v bolnici v gipsu. Mlademu možu želimo, da se kmalu zdrav vrne k domačim!

Romarji so odšli iz naše Krajine 1. avgusta k Mariji Bistriški (k Majkoj boži) in v Čakovec. Naši ljudje zelo radi romajo, in sicer skoraj vedno peš tudi v zelo oddaljena božja pota. Dne 11. avgusta bo šla zopet ena skupina romarjev na Sladko goro in k Sv. Roku v Šmarju pri Jelšah. Grejo tja in nazaj peš. Romarji se zberejo dne 11. avgusta ob štirih zjutraj na

Srednji Bistriči, kjer bo po možnosti sv. maša, če ne, pa bomo pri sv. maši v Ljutomeru. Pridite stari in mladi, da počastimo Marijo na Sladki gori in na Pljuški gori, kjer bomo dne 15. avgusta. Romarje traja šest dni.

Dne 12. avgusta bo 15 let, ko so zasedle jugoslovanske čete našo Krajino. Zasedba se je izvršila brez prelivanja krvi. Vojaška oblast je postopala zelo obzirno z madžarskimi vojaki, ki so »čuvali« našo Krajino. Zgodilo se je na primer to: V Krogu pri Soboti so bili v šoli nastanjeni madžarski vojaki. Bilo jih okrog 7 ali 8 moških. Vsak dan so hodili po vaseh in se oglaševali pri županjih. Nikdar ni zinil kateri vojak niti besedice slovenski. Naš jezik jim je bil tuj. Jugoslovanska konjenica je pa prišla tudi v Krog in se je tam nastanila. Ko so zvedeli, da so v šoli Madžari, je šel neki jugoslovanski oficir z nekaj vojaki do šole in sporočil trepetajočim Madžarom, da naj pridejo ven. Prišel je njihov vodja-narednik. Pozdravil je prišlece in začel govoriti popolnoma dobro v slovenskem jeziku. Srečo je imel, da so ga vzeli v varstvo jugoslovanski vojaki, drugače bi ga naši ljudje bili nabili, ko jih je imel tako dolgo za norce. Občina je morala dati madžarskim vojakom na razpolago dva voza in naredniku so pustili naši vojaki celo revolver. Naši ljudje so se čudili obzirnosti jugoslovanskih vojakov, kajti kaj takega niso bili vajeni, in govorili so: »Če bi dobili Madžari v kakem kraju tako pešico jugoslovanskih vojakov, bi jih gotovo takoj postrelili.«

timacijo za 5 Din, ker gre na proslavo »Maribora« v Maribor.

2. Na legitimacijo, ki jo je kupil za 5 Din, skupaj s karto, se podpiše.

3. V Mariboru ne sme niti legitimacije niti vozne karte oddati, ker se z njo domov zastoni pelje.

4. V Mariboru si mora preskrbeti potrdilo, da se je res udeležil prireditve »Maribora«. To potrdilo se bo za odškodnino 2 Din oddajalo tekom tedna v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila na Koroški cesti 5 in na Aleksandrovi cesti 6, na dan 8. septembra pa kar na postajah pred odhodom vlakov.

5. Železniško legitimacijo za 5 Din mora tudi v Mariboru na postaji dati žigosati, predno se odpelje domov.

Vsi, ki imate v načrtu te dni v Maribor, si izrežite ta navodila in shranite k denarju, da boste pravilno ravnali.

Pozor še na sledeče:

1. Ker morajo na postaji vsakemu posebej izstaviti karto in legitimacijo ter z njo napisati številko, zato pridite pravočasno na kolodvor. Kjer je mogoče, imejte reditelja, ki pomaga!

2. Ker bi se znalo zgoditi, da bi kateri postaji legitimacij zmanjkalo, nam na spodnji naslov naši prijatelji, posebno gg. župniki in kaplani, ki bodo organizirali v teh dneh ljudstvo za Maribor, vsaj do 27. avgusta približno javite, koliko jih pride z dotične postaje. To potrebujemo tudi zaradi tega, da pripravimo dovolj vagonov za proge. Tozadavne prijave pole dobite. Ako nam bote pravočasno in točno javili, nam bo mogoče ustreči.

Pripravljalni odbor »Maribora« v Mariboru.

Pri pokvarjenem želodcu, plinih v črevesu, slabem okusu v ustih, čelnem glavobolu, mrzlici, zapeki, bljuvanju ali driski učinkuje že kozarec naravne »Franz Josefove« grenčice sigurno, naglo in prijetno. Znameniti zdravniki za želodec izpričujejo, da se izkaže uporaba »Franz Josefove« vode kot prava blagodat za po jedi in pijači preobložena prebavila. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specijalnih trgovinah.

„Maribor“ vabi v Maribor za dne 7. in 8. septembra.

Polovična vožnja na Maribor od 4. do 12. septembra 1934 za vsak vlak.

Za začetek proslave svojega 10letnega delovanja priredi slovensko pevsko društvo »Maribor« v dneh 7. in 8. sept. t. l. sledeče prireditve: Dne 7. septembra zvečer ob 8. uri v dvorani »Union« oratorij »Mesija«. Sodelujejo solisti, združeni zbori, vojaška in mariborska mestna godba. — Dne 8. septembra dopoldne ob 9. uri zborna petje na Glavnem trgu »Maribora«, popoldne ob štiri

rih ponovitev oratorija »Mesija« v Mariboru.

Vse, ki pridejo v dneh 7. in 8. sept. t. l. v Maribor, vabimo, da se udeležijo naše proslave ter se poslužijo v ta namen polovične vožnje.

Vsakdo, ki se hoče poslužiti polovične vožnje, se mora ravnati po sledečih navodilih:

1. Na postaji, kjer vstopi, naj kupi celo karto za Maribor. To karto da žigosati kar tam na postaji in zahteva legi-

je teoretično znanje o želvah je v praksi bilo nekoliko drugačno.

Kakor sem omenil zgoraj, smo zagledali že z jahte dve prav veliki želvi, ki sta počasi plavali proti otoku. Ti dve smo dohiteli v čolnu in ugotovili, da se tiščata ena druge. Ako bi zagrabil eno, bo ušla druga. Je bilo treba zagrabit obe nankrat, za kar bi bil potreben še tretji korenjak, katerega nismo imeli v čolnu na razpolago. Čeravno smo že bili precej proč od jahte, so spremenjali vsi na ladji naš lov z dušo in telesom. Vsak je kričal v nas kako drugo povelje. Želvi se nista niti zmenili za naš čoln in ne za vik ter krik z jahte. Z Jackom Stackletonom sva izmenjala par besed, ko smo bili že malodane tik želv. Jack je pognal z ameriško spretnostjo s čolna laso, ki se je zadrnil želvi krog vratu, drugo sem pograbil jaz iz čolna z vso močjo za eno zadnjo nogo. Komaj sta se začutili želvi v tuji oblasti, sta pri vsej navidezni lenobi z enim silovitim sunkom potegnili naprej. Suneč je bil tako močan, da se je čoln z glasnim štrbunkom prekucnil in smo popadali vsi v vodo. Z ladje so mi udarile na uho kletvice in krehot posmeha. Nekaj krep-

Kolesce navadne žepne ure

se obrne ali tika petkrat v 1 sekundi, 300-krat v eni minuti, 19-tisočkrat v eni uri, 432-tisočkrat dnevno, ter 157.680.000krat na leto. Pri tej statistiki je zelo umesten opomin, naj bi navijali ure zjutraj, ker večina ljudi vstaja ob določeni jutrajni uri — k počitku pa lega neredno.

Največji zvon

poseda Moskva in tehtata ta velikan cele 202 toni.

Dokazano je,

da živi danes nad 1 milijon sladkorno bolnih, ki bi že bili davno pomrli, ako bi se ne bila posrečila iznajdba zdravila proti sladkorni bo-

V Revilla skupini smo obiskali otoka Clarion in Socorro. Slednji je vreden posebnega omenka, ker smo tukaj filmali lov na velikanske morske želve. Ko smo se bližali otoku, smo zagledali dve v morju plavajoči orjaški želvi. Kapitan je pričel z razlago, da mu je dobro znano, kako mu je pripovedoval pred kratkim tovariš o tem kraju, kjer so srečali toliko v morju plavajočih želv, da so ovirale težak tovorni parnik pri vožnji.

Povest o tako ogromnih množinah želv je vzbudila v želodcih vseh preiskušanih pomorščakov poželenje po želvini pečenki, ki baje diši ter tekne na odprtem morju uprav izbornu.

Jahta se je ustavila pred otokom. V čoln sem moral radi telesne moči poleg fotografa in Jack Stackletona jaz, čeravno mi je bil lov na morske želve — španska vas. Znano mi je bilo iz knjig, da želve ob obali streljajo, harpunirajo, na morju speče obračajo na hrbte, jih pograbiijo za zadnje noge in potegnejo v čolne, če niso pretežke. Pri spominu na moje znanje o želvah mi je bilo takoj jasno, da so me pozvali na boj s to morskoprikaznijo radi tega, da bi jo s krepkimi rokami obrnil na hrbet in jo obdržal za zadnje noge. Vse mo-



Krščanski materi — čast!

V zadnji številki smo zapisali besede, ki osvetljujejo pomen in važnost matere za krščansko vzgojo in vsled tega za bodočnost našega naroda. Zapisane so bile te besede v opomin materam, pa tudi vsem tistim, ki se smatrajo za graditelje bodočnosti in sreče našega naroda. Hvala Bogu, da se slovenske matere po veliki večini zavedajo svoje pred Bogom in narodom odgovornosti polne naloge. Naj bi prava, krščanska resnoba prešinila tudi tiste, ki so mlačne, pogreznjene v zemeljske brige! Osobito še tiste, ki vihrajo za veseljem in užitkom! Neki krščanski materi pa bodi izjema, ki ji ne bi smelo biti prostora med slovenskim narodom!

Ne bi bilo pravično, ako bi samo materam zabičevali njihovo dolžnost, pri tem pa ne omenjali, kako se jim danes otežkočuje izvrševanje njihove dolžnosti. Kar dobra mati v srcu otroka zgradi, to slab človek podere. Dober nauk, ki ga mati daje sinu in hčerki, slaba knjiga in nekrščanski časnik iz njihovega duha izpodrine. Krščansko krepost, ki jo skrbna mati vcepi kot klico v mlado srce, slaba družba iz njega izvaja. Ako poklicani javni vzgojitelji ne podpirajo dela staršev, kako more to delo razvojno napredovati ter roditi sadove? S krščansko domačo vzgojo mora biti vzporejena javna vzgoja v duhu krščanstva ter vzgoja v zasebnih vzgojnih in prosvetnih društvi, ki mora biti v popolnem skladu s krščanstvom. Le če vsi ti vzgojni činitelji vzajemno sodelujejo v krščanski smeri, bo mladina v tej smeri ostala ter napredovala.

Z vzgojno dolžnostjo staršev je združena dolžnost otrok, da se dajo vzgojiti, da staršem ne delajo ovir, da so

jim pokorni, da poslušajo njihove nauke ter izpolnjujejo njihova navodila. S takšnimi otroki je božji blagoslov, ki ga zagotavlja izpolnjevanje 4. božje zapovedi. Kot zgled bodi naveden novi zagrebški nadškof s pravico nasledstva dr. Alojzij Stepinac. Pretekli mesec je mladi nadškof obiskal svoj rodni kraj. Prišla je tudi njegova krščansko-pobožna in vedno resnoba mati Barbara z drugimi kmeticami, da ga pozdravi. Sin-nadškof je ob tej priliki o svoji materi rekel sledeče: »Moja mati se je veliko trudila in skrbela, da me je vzgojila. Zato sem ji globoko hvaležen. Mnogo noči je prebela, dokler sem bil na italijanski fronti. Neke noči je na Piavi zletel neki italijanski kraj v zrak. Jaz sem s svojo četo zapustil ta kraj nekaj minut pred eksplozijo in tako sem ostal živ. Mati mi je pozneje pripovedovala, da je to noč k Bogu molila in slišala strašen tresk in pok. Zato jaz ljubim svojo mater ter sem ji hvaležen za njene skrbi in molitve. Še bolj sem ji hvaležen, ker je moja mati tako dobra, da od mene ne pričakuje nobenih gmotnih koristi, marveč pravi: »Ti si posvečen samo za cerkev in narod in za nikogar drugega. Naj torej živi moja mati!« Prav lepe besede, v čast sinu-nadškofu in njegovi vrli, krepotni materi!

★

Dekliško zborovanje KA za dekanijo Velika Nedelja v Središču. V nedeljo dne 12. avgusta se bo vršilo v Središču veliko zborovanje za dekleta iz vse dekanije. Na zborovanje pride škofijski zastopnik za KA g. stolni kanonik dr. Franc Cukala iz Maribora, ki bo imel v župni cerkvi ob pol 10. uri govor, nato pa slovesno sv. mašo z asistenco. Popoldne ob dveh bodo pete liturgije Matere božje v župni cerkvi, ob treh pa se bo vršile slavnostno zborovanje z akademijo v Društvenem domu. Spored zborovanja: 1. Pešem, pevski zbor. 2. Otvoritev zborovanja, g. dekan Fr. Horvat. 3. Pozdravi zastopnic posameznih župnij. 4. Deklamacija. 5. Delo deklet v KA, govori Olga Sadravec.

6. Majniški večer v slovenski vasi, zborna deklamacija. 7. Vitez naše ljube Gospe, misterij v 1 dejanju. Dekleta, to je vaš dan! Pokažite, da živi v vas še katoliška zavest! Pričakujemo vas v častnem številu, da se navzamete ognja za krščanske vzore in ga ponesete v domove širom naše dekanije. — Pripravljatelj odbor.

Središče ob Dravi. V nedeljo dne 29. julija so Varaždinci začudeno gledali trumo kolesarjev in dolgo kolono okrašenih vozov, ki so se pomikali po mestnih ulicah. Vesela pesem in godba je prebudila še zaspane, ki so radovedno gledali skozi okna in mislili, da gre najmanj 10 parov na venčanje. Pa so se motili. Bil je le izlet »Narodne Prosvete« iz Središča, ki je organiziral poučni izlet v Varaždin na 22 vzgojnih z 235 izletniki, katerim se je pridružilo okrog 20 kolesarjev. Najprej smo se zbrali v pavilinski cerkvi k sv. maši, pri kateri je nastopil pevski zbor iz Središča. Cerkev je bila nabito polna občinstva, ki pri odhodu iz cerkve ni štedilo s pohvalo pevskega zbora. Nato smo šli v tekstilno podjetje »Tivara«, kjer so izletniki z zanimanjem ogledovali velikanski obrat in številne stroje. Po kosilu smo ogledali krasno varaždinsko pokopališče z umetno gojenimi cipresnimi nasadi in zanimivi zgodovinski muzej v varaždinskem gradu. Ob 4 smo se zbrali pri pristrni družabni prireditvi Katoliškega društva v Varaždinu, kjer smo se skupno s hrvaškim bratskim društvom navduševali za požrtvovalno delo katoliške prosvete. Mnogo poučnega in koristnega smo si vzeli za spomin iz Varaždina, utrdili pa smo se tudi v svoji društveni zavesti in skupnosti.

Mozirje. Kakor vsako leto, tako si je tudi letos veliko število družin in posameznikov izbralo Mozirje kot svoje letovišče. Koliko jih je, se vidi posebno zvečer. Tedaj domačini, sedeč na klopih pred hišami, obravnavajo dneвне novice, letoviščarji pa uživajo, sprehajajo se gori in doli, hlad poletnih večerov. Posebno živahno pa bo v soboto dne 11. in v nedeljo dne 12. t. m. Katoliška akcija pripravlja »Slehnika«, ki bo podan pred cerkvenimi vrati ob osmih zvečer. Priprave so v polnem teku in obetajo nekaj izrednega. Upamo, da bomo mogli poleg gostov, tržavnov in okoličanov, pozdraviti tudi sosednje župnije. Žal ne bo nikomur!

kih požirkov slane vode mi je vrnilo zavest, da sem se koj po štrbunku v morje ob obali otoka zavedel, za kom sem poslan in kaj da držim z desnico. Nisem imel časa, da bi se bil ozrl po okopanah tovariših na levo ter desno. Še krepkeje sem stisnil želvino nogo in se uveril, da me velika morska žival sama v strahu za lastno življenje vleče proti plitvini. S prsami sem se porival jetnika od zadej in ni trpelo dolgo, da sem začutil za seboj trdna tla. Segel sem še z levico pod plavajočo želvo, zbral vse moči, zasukal žival od desne na levo, na hrbet je morala leči in moja je bila. Spustil sem nogi, se zmotil želvi do vrata in jo izvlekel na kopno kakor srednje prostoren čoln. Z jahte so mi udarjali na uho klici: »Bravo, Joža!« in navdušenega ploskanja ni hotelo biti konca. Želva je cepetala z vsemi štirimi in otepala z vratom ter glavo, a ves napor je bil zaman, pretežka in prenerodna je bila, da bi se bila opomogla na noge in mi ušla nazaj v morje. Še le pri polni zavesti zmage nad sicer nedolžno živaljo sem se ozrl, kje so zaostali moji lovski tovariši in ali še drži gospod Stackleton svoj plen na lasu?! Veslači so še lovili vesla ter obračali čoln, Sta-

ckleton se je otresal na suhem preobilne mokrote, a brez lasa ter plena.

Položaj se je kmalu preokrenil na dobro toliko, da so pristali čolnarji pri meni in mi je zapal g. Jack, da že prehudemu prvemu pecuku ni bil kos in mu je ušla želva z lasom vred.

Z združenimi močmi smo prenesli ugrabljeno žival v čoln in jo odpeljali živo na jahto, kjer sem bil oni večer jaz pri res slastni želvini pečenki junak dneva. Tovariši so nazdravljali moji res bolj izredni moči in bili odkritega mnenja, da bi zdržal najmočnejšega bivola, če bi ga zagrabil za roge.

Prizor borbe Tirolca z orjaško morsko želvo je fotograf filmal in gotovo so bili po celi Ameriki pri pogledu na istino mnenja, da gre za navadno potegavščino, da bi obdržal človek pri nenadnem padcu v morje morskega velikana z izredno močjo v vodi, kjer je doma.

Dalje sledi.

Širite „Slov. gospodarja“!

lezni, ki se imenuje insulin.

Raziskovalec je ugotovil,

da je bilo od 1000 zgodovinsko slavni osebnosti samo 55 žensk.

Prvi glasovir

je bil zgrajen v Florenci na Italijanskem leta 1709.

Naročite za fante, ki se odpravljajo kot vojakom, knjižico:

Moji tovariši.

Molitvenik za mladeniče in še zlasti za vojake.

Cena z ručico obrezo 16 Din, z zlato obrezo 18 Din. Po pošti 1 Din več.

Tiskarna sv. Cirila, Maribor.